Ištrauka iš paskaitos apie "Atsidavimo nektaro" 6-tą skyrių. 1973 04 30 Los Andžele

"Nedera sukelti nereikalingų rūpesčių kitoms gyvoms esybėms."

Tokia užjaučianti Viešpaties bhakto prigimtis. Jis negali pakęsti, matydamas kenčiant kitą gyvą būtybę. Tai užuojautos apibrėžimas, tas, kuris negali pakęsti kitų kančios. Taigi, mes pirmiausia turime kreiptis į gailestingą Viešpaties prigimtį, būtent dvasinį mokytoją, kuriam vadovauja Šrimati Radharani. Amžinoji Viešpaties sutuoktinė yra laikoma Jo gailestingąja prigimtimi. Savo gailestingąja prigimtimi Viešpats pamiršta, kad Jis yra neprieinamas kitiems, kad Jis yra visagalis, ir Jis priima net mažiausią dalyką, pasiūlytą su meile, kaip labai svarbų. Tokia gailestinga Viešpaties prigimtis, net mažas dalykas, siūlomas su meile, yra priimamas kaip labai, labai svarbus. Taigi, mes patys turime kreiptis į užjaučiančią Viešpaties prigimtį, ir lygiai taip pat turime rodyti užuojautą kitiems. Prabhupados teigia: "Kas mes tokie? Kokia mūsų vertė? Jokia. O kokią vertę turi tai, ką mes siūlome? Taip pat jokios". Bet kadangi mes ateiname su bhakti jausmu - "aš atnešiau Tau tai, prašau, priimk", Krišna paima tai. Taigi, jei Krišna rodo savo užuojautą jums, jūs šią užuojautą taip pat turite skleisti kitiems. Jei matote, kad kažkas ateina į šventyklą, jie nėra labai pažengę, jie gal būt tegali atlikti nedidelę tarnystę, bet jūs turite priimti ją kaip labai svarbią: "Oi, kaip nuostabu, kad šis žmogus ateina!“ Kaip jūs visi žinote, jei naujas žmogus, kuris neturėjo nieko bendro su bhaktais, ateina čia ir pasiūlo truputį pasitarnauti, mes manome, kad tai labai svarbu, ar ne? Tada mes sakome: "O, koks šaunus jaunuolis! Jis atėjo čia pirmą kartą ir iš karto nori šluoti grindis!" Išskyrus tai, tikriausiai jo visa veikla yra pasibaisėtina. Bet kadangi jis parodė šiek tiek atsidavimo, jūs laikote, kad tai labai svarbu. Tai yra jūsų užuojauta, ir tai teisinga.

Todėl, kiek daugiau reikia turėti užuojautos savo broliams ir seserims Dievuje, kurie faktiškai paaukojo viską, atėję čia ir visa savo energija tarnaudami Krišnai. Jų charakteryje galite atrasti kažko pasibjaurėtino. Jie gali ką nors daryti, kartais pramiegoti, arba kartais apleisti savo pareigas. Bet jei jūs prarasite savo užuojautą ir pamiršite, kad Krišna priima mažus dalykus kaip labai svarbius, tada jūs pradėsite įžeidinėti Viešpaties bhaktus, ir prarasite savo prisirišimą Krišnai. Taigi tie, kurie yra autoriteto padėtyje, taip pat turi būti labai atsargūs, nes galite įžeisti Viešpaties bhaktų lotosines pėdas, o jei taip elgsitės, jūsų prisirišimas sumažės iki antrarūšio, trečiarūšio ir galiausiai iki nulio. Todėl autoriteto pareigos turi būti atliekamos labai, labai atidžiai, atitinkant mūsų dvasinių mokytojų sekos dvasią. Turime imti pavyzdį iš mūsų pačių Guru Maharadžo, koks jis gailestingas, kad net mažyčius dalykus jis priima kaip labai svarbius. Nors kartais jis gali būti labai kritiškas dėl mūsų dėmesio atsidavimo tarnystės detalėms, vis dėlto, jei iš mūsų pusės kyla klausimas viską mesti, jis pasakys: "O ne, nebūk kvailas. Tu visada buvai

mano brangiausias mokinys. Tu visada mano artimas mokinys ir vaikas. Aš visada patenkintas tavim, nes mano guru Maharadža atsiuntė tave, kad padėtum man skleisti Krišnos sąmonę". Taigi, jūs niekada neturėtumėt pamiršti užjaučiančios Viešpaties prigimties, suprantat? Ir šią prigimtį jūs visuomet turėtumėte skleisti ir savo broliams bei seserims Dievuje, o taip pat visiems kitiems. Nebūkite pasipūtę. Priešingu atveju pradėsite įžeidinėti bhaktus ir prarasite savo prisirišimą Krišnai. Tai ypač skirta tiems iš jūsų, kurie yra autoriteto padėtyje.